

Kmetijski list

Glasi „Samostolne kmetijske stranke za Slovenijo“.

Naročnina:

celoletno		Din 20—
pololetno		Din 10—
četrtletno		Din 5—
Posamezna številka		Din 1—

**Kmet pomagaj si sam,
in svoje stališče v državi
uravnaj si sam!**

Inserati:

1 mm inseratnega stolpca stane za:	
male oglase	 Din 0-25
uradne razglase	 Din 0-50
reklame po dogovoru	

Uredništvo in upravnništvo lista je v Ljubljani, Kolodvorska ulica 7. v hiši „Ekonom“.

Izide volitev sporočite nemudoma na naslov:
Samostojna Ljubljana. Stroške poravnamo.

SKS in SLS.

Klerikalci so prepovedali klanje telet. —
Klerikalci so prepovedali izvoz živine. —
Klerikalci so zahtevali maksimiranje cen poljskih pridelkov. —
Klerikalci so pripustili uvoz laškega vina. —
Klerikalci so zamudili dovoljenje uvoza našega vina na Češko. —

SKS pa je dvignila prepoved klanja telet.
SKS pa je dosegla prost izvoz živine.
SKS pa je preprečila maksimiranje cen poljskih pridelkov.
SKS pa je zabranila uvoz laškega vina.
SKS pa je popravila klerikalno nemarnost in dosegla vse pogoje za izvoz našega vina na Češko.

In kaj so še dosegli klerikalci?
Raztegnili so vojaški zakon na Slovenijo,
ubili kranjsko deželno avtonomijo,
zapravili ves ogromni avstrijski vojni plen,
zvišali zemljiški davek,
streljali delavce na Zaloški cesti,
izgubili Primorsko,
izgubili Koroško,
pripustili zamenjavo krone v dinar v razmerju 4:1,
podražili železnice,
dali državi Koroščeve moderčke,
dali državi strupen Koroščevo fižol
in uvedli centralizem v Slovenijo.

Kaj pa je še vse dosegla SKS?
SKS pa je preprečila vsak uvoz tuje živine.
Prosto žganjekuho,
oprostitev kmeta in malega obrtnika od poslovnega davka,
oprostitev kmeta od takse na vozila na vzmeteh,
železnico St. Janž—Sevnica,
železnico Kočevje—Stari trg—Vrbovsko,
Prekmursko železnico,
oprostitev letnika 1898,
velike podpore za kmetijstvo,
velike podpore za od nezdgod prizadele kraje,
srednjo vinarsko šolo v Mariboru,
nižjo kmetijsko šolo v Prekmurju,
kmetijsko šolo na Gorenjskem,
zavarovanje za kmetijske delavce itd. —
Stranka dela — je SKS.

**Za plemiško vlado — je prišla meščanska.
Za meščansko pride — kmetiska.**

Vsi na volišče!

V nedeljo vsi — na volišče.
Kdor se vzdrži volitev, ta podpiše vse pijavke ljudstva.
Kdor ne gre volit, ta uničuje svojo svobodo.

Kdor ne gre volit, ta je skriv kmetiskega trpljenja.
Vsi na volišče in vsi kroglico v kmetisko obrtniško skrinjico.

**Samo iz poštenega kmetiskega ljudstva more
priti poštena vlada.**

Samo poštena vlada pa more rešiti Jugoslavijo.

Klerikalna volilna gesla.

Ker imajo klerikalci zadosti denarja, pošiljajo posameznim volilcem posebna vabila. Da sigurno volijo večino dr. Korošca.

Ta vabila pa so zanimiva tudi zagledati, ker vsebujejo vsa glavna klerikalna volilna gesla, s katerimi je prav lepo garnirano ime Korošec. Tako tudi slepec vidi zvezo med klerikalnimi volilnimi gesli in dr. Korošcem, da bi namreč ti že davno vsaj deloma bili uresničeni. Če bi ne bilo znamenitega dr. Korošca.

Oglejmo si ta gesla po vrsti.
Na prvem mestu je geslo:

»Prot davčnim krivicam centralizma.«

Pravilno in soglašamo popolnoma. Toda žalostna resnica pa je na drugi strani, da je dr. Korošec znatno pripomogel k temu, da je Slovenija v davčnem oziru tako udarjena.

Dr. Korošec je namreč tisti, ki se je vsedel v vlado, ki je določila, da je en dinar vreden 4 krone.

Dr. Korošec je tisti, ki je pristal na to, da je bil zemljiški davek štirikrat povišan.

Dr. Korošec je bil tisti, ki ni zinil niti besede, da v prvih letih po preobratu Srbija sploh davkov ni plačevala, dočim jih je Slovenija redno.

Dr. Korošec je bil tisti, ki je pripustil, da smo dobili davek za davkom in ki se ni prav nobenemu uprl.

Kako bi se neki, ko pa je bil Korošec minister.

Dokler pa so bili v vladi samostojni, pa ni bil zvišan prav noben davek in za kmeta in malega obrtnika tudi noben nov uveden in vrhu tega je pričela tudi Srbija plačevati davke.

Kdor je torej proti davčnim krivicam centralizma, ta bo volil samostojno.

Proti gospodarskemu izmozgavanju, je drugo geslo klerikalcev.

S tem geslom se pa še prav posebno strinjamo in zato zahtevamo, da prenehajo vse klerikalne banke z odušurjenimi obrestmi, da plačujejo

klerikal, podjetja delavcem poštene plače in da tudi čisto klerikalna Jugoslovanska knjigarna ne odira ljudi s svojimi židovskimi cenami.

Predlagamo vam zato gospodje od neslavnega Ezelesa, da najprej sami prenehate z izmozgavanjem ljudstva, da postanejo vaši denarni zavodi zopet združena in ne bankarska podjetja, potem pa, ali tudi istočasno, pa nastopimo magari skupno v Beogradu in vržemo vse izmozgovalce ljudstva.

Prav zato pa se bojimo, da bi morali pričeti boj pri vas samih. Zato izmozgani!

Ne en glas v 1. skrinjico, ki je skrinjica izmozgovalcev ljudstva.

Za zakonodajno avtonomijo Slovenije.

Tudi to ni tako napačno geslo. Vseeno pa bi iz previdnosti želeli, da ne pride izvršitev gesla v nepravne roke. To bi se pa sigurno zgodilo, če bi prišla v roke klerikalcem, ki so že obstoječo avtonomijo popolnoma zrušili.

Nikakor pa ne gre, da bi se sedaj borili za klerikalno politiko samo zato, da bi jo ti politični otroci zopet zrušili.

Zato bo vsak zaveden avtonomist najprej zrušil klerikalce, na razvalinah Ezelesa pa zgradil dobro in solidno avtonomijo.

Slovenski vojaki naj služijo doma!

To je četrto geslo klerikalcev. Popolnoma pravilno, če bi ne bilo neprijetnega »toda«.

**Ko je bil Korošec minister je bil — centralist.
Ker ni več minister je postal — avtonomist.
Kaj vse ne store volilne kroglice!**

Zagrebski nadškof dr. Bauer.

je najvišji katoliški cerkveni dostojanstvenik v Jugoslaviji.

Na Hrvatskem je Hrvatska Pučka Stranka ravno to, ko pri nas SLS. Poslanci obeh strank sede tudi složno v Jugoslovanskem klubu.

Dr. Bauer pa je našprotnik Hrv.

Pučke stranke in pristaš Zajednice.

Najvišji cerkveni knez je torej proti klerikalcem — pri nas pa je »brezverec«, kdor ni s klerikalci.

Ljudstvo, ali ne boš izpregledalo?

Škofovo pastirsko pismo.

Škof je izdal za volitve pastirsko pismo, ki se je bralo v nedeljo v vseh cerkvah in ki se konča s tem, da naj vsi volijo SLS.

Proti temu pastirskemu pismu ljubljanskega škofa ostro protestiramo. Naj vendar pove gospod škof, kdaj je SKS nastopila le v eni stvari proti veri. Naj si prebere škof naš program!

Posebno neumestno pa je, da se vmešava v volitve ljubljanski škof in da priporoča katoliško stranko on, ki je volil brezverske komuniste.

Sicer se ho pa o škofovem pastirskem pismu govorilo še na drugih mestih!

Vsaka reč ima svoje meje!

Kdor je očital Puclju kako afero — vsak je bil od tov. Puclja tožen.

Dr. Korošcu pa očita vsa Slovenija modrčke — in nikogar še ni dr. Korošec tožil.

„Slovenec“ zopet tožen.

Predsednik Pirc je vložil zaradi novih klevet »Slovenca« proti njemu novo tožbo. Pripominjamo, da »Slo-

venec« še vedno zavlada razpravo preko volitev, ker pač ve, da bo obsodba težka.

Naša skrinjica le na Kraniskem 2.

Na Štajerskem le naša skrinjica 4.

Obitniki!

Demokratski minister Kumanudi vam je dal davek na poslovni promet.

SKS pa je vsaj male obrtnike rešila tega davka.

Demokratski minister je prenesel bolniško blagajno v Zagreb, poslanci SKS pa jo bodo prenesli v Ljubljano.

Prevdarite — sodite!

„Veleagrarci“.

Demokratska iznajdba je, da smo mi veleagrarci. Posebnost demokratske modrosti pa je, da so sami sebe postavili na laž.

Sedaj pošiljajo po vsej deželi svoj pamflet, o katerem trde, da smo kmete izdali, ker smo dosegli zavarovanje tudi za kmetijske delavce. In polni hinavskih skrbi za kmeta zavijajo oči in zdihujejo, koliko da bo moral kmetijski posestnik plačevati zavarovalnine zaradi kmetijskih delavcev.

Z eno besedo: Kmetijske posestnike da smo izdali zaradi kmetijskih delavcev.

Recimo, da bi bila demokratska trditve resnična, toda kakšni veleagrarci na smo potem, če nalagamo zaradi delavcev kmetijskim posestnikom davke?

Demokrati so se torej srečno prevrnili v jamo, ki so jo kopali sami.

Da pa ne bodo demokrati v skrbnem jim novemu še sledeče:

Kmetijski delavec mora biti zavarovan in njegovo zavarovanje bomo izvedli. Prispevke za zavarovanje, ki pa bodo za deželo neprimerno manjši, pa ne bodo plačevali revni kmetijski posestniki, temveč — država in sicer iz davkov onih demokratskih bogatašev, ki sedaj tako kričijo proti delavskemu zavarovanju.

Niti vinarja pa ne bo plačal kmetijski posestnik.

Več pa, ki so prejeli demokratski pamflet, naj ga lepo vrnejo tistim demokratske stranke v Ljubljani s priložbo, da se jim naj z volilnimi manevri prizanaša.

Zakaj nič drugo ko volilen manever je demokratski pamflet.

Tako reče klerikalci kmetu kruh pravice.

Nosilec klerikalne liste je — doktor Korošec.

Profesor Sušnik dva okraja — kmet Brodar — enega

Nasprotnik kmeta in klerikalni komunist Gostinčar dva okraja, — kmet Sterzin enega.

Doktor Hohnjec dva okraja, profesor Vesenjak dva okraja, urednik Pušenjak dva okraja, duhovnik Klekl dva okraja — in štajerski kmetje pa le po enega.

Samo lestva za gospode je klerikalcem kmetski!

Zato pa bodo tudi le backi, zapeljančki in taki, ki se od žensk pušče komandirali volili klerikalce.

Možje pa bodo volili kmetijske nosilce, ki jih je postavilo kmetijsko ljudstvo samo in ki bodo za kmeta delali.

Klerikalci pretepli župnika.

V Notranjih Goricah so klerikalci pretepli v nedeljo župnika Straherja.

Se noben samostojnej ni udaril nikoli nobenega duhovnika.

Vseeno smo mi »brezverska« stranka — Ezeles pa »katoliška«.

Na dan volitev bodo pošteni kristjani zato z Ezeles obračunali.

Volilci!

Kdor voli SLS, za tega ve svet, da nosi hlače žena, pa ne on!

Kdor se je prodal — ta voli radikalke.

Kdor je zmešan — ta voli republikance.

Kdor je za prepir — ta voli socialiste.

Kdor je za banke — ta voli demokrate.

Kdor je pa za pošteno vlado, ta voli Samostojno

Klerikalni kandidati.

»Slovenec« pravi sicer, da so naš portret klerikalnih poslancev brez dvotipa. Resnična slika dela klerikalnih poslancev je namreč tako žalostna, da izključuje popolnoma vsak dvotip. Mi pa smo v službi resnice in zato moremo podajati le resnične, ne pa šaljive portrete.

Dr. Hohnjec.

Eden najbolj dostojnih klerikalnih poslancev je bil dr. Hohnjec. Toda vpliva slabe družbe, v kateri je sedel, se ni mogel otresti niti on. Zato vidimo, kako tudi sicer dostojni Hohnjec pada od stopnje do stopnje in zlasti v sedanjem volilnem boju je postal že čisto pristen klerikalni kandidat.

Pa tudi kot poslanec je že dokazal, da se ga nemoralna politika klerikalcev vedno bolj prijemlje. Tako se niti dr. Hohnjec ni sramoval, lastiti sebi zaslugo, ki jo je dosegel tovariš Pucelj s tem, da je bil zgrajen Veržejski most. Minister za javna dela, radikalec Vukičević se je pristržno smejal, ko smo mu ob otvoritvi Veržejskega mostu povedali, da pravijo klerikalci, da je bil most zgrajen pravzaprav po zaslugi dr. Hohnjeca.

Kako časti dr. Hohnjec resnico, pa samo eno dejstvo iz sedanjega volilnega boja.

Dne 1. marca je imel dr. Hohnjec na Krapju ob 2. uri popoldne shod. Pretežna večina zborovalcev je bila klerikalna. Na tem shodu je govoril dr. Hohnjec, da je tov. Pucelj kriv, da morajo tudi kmetje plačevati takso za vozove na vzmeteh.

Isti dan ob 5. uri popoldne pa je imel dr. Hohnjec shod na Cvenu, kjer pa je bila večina zborovalcev naša. Na tem shodu pa je dr. Hohnjec naenkrat povedal, da so kmetje oproščeni takse na vozila.

Tako politično sleparijo si dovoljuje dostojni dr. Hohnjec.

Kakšne si dovoljujejo ostali klerikalni poslanci, si lahko misli vsak.

Kandidat Klekl.

Nesimpatična oseba, da se le neradi bavimo z njim. Vseeno je potrebno, da bivšemu »voditelju Prekmurja« posvetimo par vrstice, posebno sedaj, ko je odpadla njegova lažniva gloriola ljudskega vodnika.

Čisto v službi madžarskih grofov je Klekl in zato je strasten nasprotnik agrarne reforme, ki jo imenuje kot roparsko in boljševistično odredbo.

Poslanec Klekl zmira torej druge z boljševiki. Kako po krivici, priča najlepše to dejstvo, da ne imenuje kanonik v Murski Soboti, ki je zastopnik škofa Mikeša, Klekla nikdar drugače, ko boljševika ali pa celo baraba.

Da si Klekl tudi pridno lasti zasluge naših poslancev, se razume samoposedi. Čudili bi se naravnost, če bi bilo drugače.

Slika poslanca in katoliškega duhovnika Klekla, naj bo izpolnjena še s tem, da je namestnik Klekla luteran.

Čistost vere brani torej Klekl izborni!

Poslanec Škulj.

Mož je znan med volilci kot — obljudar. Vse obeta, ničesar pa ne izpolni.

Ima pa tudi sicer nesrečno roko, da se mu vse, česar se loti, ponesreči. Za ljudskega zastopnika je torej prav primeren!

Svoje dni se je po ribniškem okraju mnogo govorilo o Škulju, kot o tistem človeku, ki je pod Avstrijo denunciral — tov. Pucelja.

Ko mu je nato tov. Pucelj javno v ipščini to očital — je vtaknil posl. tulj očitek lepo v žep.

Zato posl. Škulj od tistega časa je uživa med resnimi ljudmi nobene uglede več in značilno za klerikalno stranko je, da kandidira moža, ki ni reagiral, ko se mu je očitalo denuncijantstvo.

Urednik Kremžar.

Urednik onega »Novega časa«, ki je dosledno pisal, da delajo kmetje draginjo in ki je zato zahteval tudi rekvizicijo poljskih pridelkov in maksimalne cene za meso — je bil kandidat Kremžar.

Danes se vsiljuje kmetom v litij-skem okraju kot kandidat.

Mislimo, da je odveč vsaka nadaljna beseda, zakaj vzgled nezavednega kmeta mora biti tisti, ki voli takega kandidata.

Ostali kandidati.

Da bo slika klerikalnih poslancev popolna, moramo vsaj omeniti tudi one klerikalne kandidate, ki vsled svoje brezpomembnosti ne zaslužijo niti besede.

Večina teh kandidatov je že zavzemala čast poslanca. Vršili so pa to dolžnost tako, da je bil naravnost škandal. Saj to niso bili poslanci, temveč samo sluge gospodov poslancev, katerim so morali donášati kavo in vse, kar je gospoda ukazala.

Pa da omenimo posameznike.

Poslanec Škoberne je slovit po svoji načelnosti. Dočim se je vsa SLS lasala z Radičem, je šel Škoberne k Radiču in ga častil kot narodnega junaka in se izjavljal za njegovo stvar.

Pogorelec v Vidmu je govoril, da jim je izposloval državno podporo, kar je bila grda laž. Sploh je vse delo Škobrneta v tem, da posnema svoje poveljnike v vsem, kar store oni slabega.

Posl. Kranjc je znan po tem, kako je snedel tov. Pucelja dano besedo. Zanj katekizem ne velja, če je treba dati obrekovanu zadoščenje. Sicer je Kranjc velik hinavec. Če so na shodu sami eseslarji, potem udriha po samostojni, da se vse bliska. Če pa je navzočih tudi par naših, potem je najnedolžnejše jagnje in SKS celo dobra stranka. Ko je Radič dejal, da so Kranjci magarci, je gotovo mislil na poslanca Kranjca.

»Zasluzen« mož je tudi Vrečko. V Gradcu je nekoč govoril dve in pol ure. Kaj je govoril, tega sicer sam ne ve, toda govoril je. Če bo izvoljen, bo dal napraviti v Pišecah tak stroj, ki bo takoj ločil gnile od dobrih jajc. Ta stroj je namreč potreben, da ne bodo prihodnji letela v Pišecah v njega tudi dobra, temveč samo gnila jajca.

In končno še besedo o nesrečnem Nemanicu. Kje so neki iztaknili klerikalni gospodje to duševno veličino? V skupščini je govoril enkrat, ko ga je Hohnjec skoraj za ušesa privlekel na oder. Rdeč ko rak je bil in mlo se je oziral na naše poslance, katere je preje prošil, da ne delajo medklice, kajti drugače bo popolnoma »skozi padel« in potem ga bodo okregali gospodje Korošec, Hohnjec in drugi njegovi šefi.

Take sramote, da jo zastopa Nemanic, pa Belokrajina v resnici ni zaslužila.

Jugoslovanski klub.

Iz takih mož sestoji torej Jugoslovanski klub, o čegar »junaškem boju« radi pišejo klerikalni listi.

Ta »junaški boj« pa je v resnici silno klavren in škandalozen.

V Beograd so šli in izjavljali, da ne prisežejo.

Ker pa bi bile izgubljene dnevnice, so zadnji dan med obćim smehom zbornice, prisegli. Junaška je bila ta!

Izjavljali so, da zapuste skupščino, če bo sprejeta ustava. In res! Zapustili so skupščino, toda preje potegnili še za mesec dni v naprej dnevnice. Tudi ta je bila junaška.

Ko so odkrivali razni govorniki klerikalne grehe, ko so bili v debati Koroščevi moderčki, vedno je bil Jugoslovanski blok tisti, ki je molčal. V resnici, junaki so bili v Jugoslovanskem klubu.

Toda ne samo junaški, tudi delovni so bili njegovi člani.

Če se je le dalo pristaviti klerikalni pisarček k uspehom drugih, vselej je to mojstrsko zadel »Jugoslovanski klub« in mojstrsko je o tem poročal »Slovenec«.

Na sleparijo se je namreč Jugoslovanski klub dobro razumel.

Zato je naravno, da je tudi njega doletela čast, da je največjo goljufijo zagrešil v prejšnji zbornici ravno Jugoslovanski klub in sicer tak, kakršne niti stari parlamentarci ne pomnijo.

Ta goljufija se je zgodila tedaj, ko je zahteval Jugoslovanski klub

Istočasno prepoved in dovolitev izvoza živine.

Sramota za Slovenijo je bil Jugoslovanski klub. Kdor hoče, da zadene Slovenijo še enkrat ta sramota, ta naj voli njihove kandidate.

Vsi poštenjaki, vsi pripadniki podeželskega ljudstva pa bodo glasovali v kmetjsko skrinjico, pa bodo šli v boj za Staro pravdo!

Proč s slepariji!

Proč z lenuhi!

Proč z lažnivci!

Naj živi pošteno in delavno podeželsko ljudstvo!

Dne 3. decembra 1922 je volil škof in vsa ljubljanska duhovščina brezverske komuniste,

dne 11. marca 1913 pa pravi škof v pastirskem pismu, da mora vsak katolik voliti katoliško stranko.

Komunisti so torej katoliška stranka, mi pa, ki hodimo v cerkev, ki dajemo cerkvi vse, kar zahteva — pa smo »brezverci«.

Nismo pa ne sleparji in ne hinavci, zato proč s sleparksco SLS!

Še klerikalna volilna gesla.

Zahtevamo avtonomijo slovenskih šol

je nadaljno geslo Eselesa. Prav škoda, da gospodje tega gesla ne pojasnijo, kajti tudi največji modrijan ga ne more razumeti. Avtonomija šol! Ali se naj mar šole tudi same vzdržujejo, torej upelje draga šolnina? Ali naj odločajo učenci ali učitelji o šoli? Ali pa naj vzdržuje Slovenija svoje šolstvo sama? Ali gospodje eseslarji res ne vedo, da če v katerem vprašanju, potem v šolstvu profitira Slovenija od države!

To geslo je na vsak način vredno klerikalcev. Za uho prijetno, za pamet pa grozno, v sebi pa ima ono skrito željo, da naj namreč šole vzdržuje kdorkoli, samo da bo Eseles komandiral nad njimi.

Gospodje! Ta želja pa se vam ne uresniči nikoli!

Za pravično izvedbo agrarne reforme je končno zadnji šlager klerikalcev.

Ni drugače pri Eseles mogoče, ko da se vsaka stvar konča z očitno sleparijo.

8 jugoslovanskih škofov je protestiralo proti agrarni reformi, dr. Korošec pa obljublja, da jo bo izvedel.

Ga bodo že še škofje naučili, da ima kaplan, pa naj je še tako lep, biti lepo tiho, kadar govore škofje.

Pregledali smo torej klerikalna volilna gesla in vsak razsoden volilec, vsak poštenjak mora priznati:

V kolikor so klerikalna gesla pravilna, potem je njih izvedba mogoča le, če se zruši klerikalce,

v kolikor so pa napačna, pa je treba klerikalce še hitreje zrušiti.

Ne eno kroglico v prvo, temveč vse kroglice

v kmetjsko in obrtniško skrinjico, ki je na Kranjskem druga, na Štajerskem pa četrta.

Ves svet se bo smejal tistemu, ki bo vrgel krogličico v Koroščevo skrinjico.

Korošec za modrčke — njegov volilec pa za backa.

Naprednjaki — prevdarite!

Niti enega shoda še niso klerikalci razbili demokratom, temveč ves njihov boj velja edino nam.

To je dokaz, da smo mi najnevarnejši nasprotnik klerikalcev, da smo najmočnejša stranka napredne

misli, ko leta 1920, ko smo izrgali klerikalcem večino.

Kdor je naprednjak, bo volil zato SKS, zakaj njena zmaga — pomeni poraz klerikalcev.

Preko volitev zavlačujejo tožbe.

Tožbe predsednika Pirca proti »Slovencu« se vrše po volitvah.

Tožbe tov. Pucelja bodo prišle na vrsto tudi po volitvah.

Tožba tov. Azmana je bila preložena, ker klerikalci niso hoteli navesti svojih prič pravočasno, dočim je tov. Azman skrbel za pravočasno zaslišanje prič.

V sredo se je v Ljubljani vršila razprava zaradi tožbe tov. Pucelja proti župniku Erjavcu, ki je govoril, da je dejal v jeseni l. 1921 tov. Pucelj župniku Pavšiču, da ima on (Pucelj) že poln žep in dobre zveze in da mu je vseeno ali je minister ali ne.

Razprava je bila preložena.

Zakaj?

Ker je zastopnik župnika Erjavca

še pri razpravi navedel pričo. Mogoč bi to brez vsega storiti že preje, ali potem bi bil župnik Erjavac obsojen že pred volitvami. Zastopnik tov. Pucelja dr. Lovrenčič je pokazal pismo župnika Pavšiča z dne 6. marca, v katerem ta izjavlja, da ni nikoli govoril, da bi mu Pucelj dejal te besede, vseeno bo župnik zaslišan, če bo tudi pod prisego potrdil to, kar je napisal v pismu. (Klerikalci namreč župnikom ne verjamejo več, temveč samo še kaplanom.)

Dr. Lovrenčič je dalje izrekel željo, da bi se razprava vršila še pred volitvami. Toda sodnik je izjavil, da je to nemogoče in tako bo razprava dne 28. marca ob 11. uri dopoldne.

Glasove bodo šteli demokrati!

Naprednjaki in vsi, ki ljubite državo! Ali je dopustno, da se v časih največjega političnega kričanja, ko dvigajo vsi protidržavni elementi glavo, delajo taki luksuzi?

Proti nasprotnikom države je treba silo zbrati, ne pa razbijati.

Demokratsko štetje glasov — je ubijanje države!

Republiko ali monarhijo.

Švica je dobra republika in v njej se živi dobro.

Danska je dobra monarhija in v njej se živi še bolje.

Naša država je monarhija in vsi veste, da se v njej ne živi predobro.

Rusija pa je republika in v njej se živi neprimerno slabše ko pri nas.

Kaj sledi iz tega?

Da ni republika ali monarhija glavno, temveč glavno je kakovost vlade, ki je na krmilu.

Zato pravimo mi:

Kmečko vlado hočemo in

ta bo potem poskrbela, da se bo dobro vladalo, da bo ljudstvo zadovoljno, pa naj bo na čelu države kralj ali predsednik.

Kmetjska vlada je rešila Bolgarsko,

kmetjska vlada bo rešila tudi Jugoslavijo.

Vsak razsoden volilec zato ne bo poslušal Radičevih ali Novačanovih čenč, temveč bo volil v

kmetjsko in obrtniško skrinjico,

ki je na Kranjskem druga, na Štajerskem pa četrta.

Modrost dr. Brejca

Na shodu v Dravljah so vprašali naši tovariši dr. Brejca, zakaj da so klerikalci raztegnili srbski vojaški zakon na Slovenijo.

Dr. Brejc, ki so ga njegovi dopusti pri trenu, očitno v vojaški stroki zelo izvežbali, je odgovoril:

»Ja, kaj pa se je hotelo storiti. Bil je tedaj le avstrijski vojaški zakon. Če bi ta obveljal, bi morali naši fantje služiti tri leta, po srbskem pa služijo le poldrugo leto. Ali ni srbski zakon zato boljši?«

Nak, gospod Brejc. Ta smešna trditev pa ne drži, zakaj v Avstriji, kjer niso prevzeli srbskega vojaškega zakona, temveč obdržali avstrijskega, v sedanji Avstriji sploh nima obvezne vojaške dolžnosti.

Tam so namreč sklenili nov zakon — pri nas pa kaj takega niso znali.

Da pa ste bili med temi, ki niso znali, tudi vi g. Brejc, pa res ni bilo treba javno povedati.

Nočelo, da se dožene resnica.

Prof. Sušnik pravi, da je on dosegel oprostitev letnika 1898.

Mi pa pravimo, da je to laž.

Ampak mi pravimo tudi, da bomo to pred sodiščem dokazali in da povemo ime pisca, samo da bo razprava lažja.

Prof. Sušnik pa noče slišati našega poziva in nas ne toži.

In vendar bi se pred sodiščem kaj hitro dogladno ali imamo mi prav ali pa prof. Sušnik.

Zakaj ne toži profesor Sušnik?

Zato, ker ve, da bi sodišče dogladno, da so dosegli oprostitev letnika 1898 naši poslanci in da je bila interpelacija posl. Sušnika le pesek v oči — politična sleparija.

Pokrajinske vesti.

(Da naj gre tovariš Pucelj prase klat) svetujejo elegantne »Jutranje Novosti«. Tovariš Pucelj bo fini nasvet radikalov upošteval in še naprej klat »politične prasce«, ki pišejo take surovosti. (Ne tiž ne miš), to je NSS. Kdo bo volil tako dvoživko!

(Kaplanoma v Št. Vidu.) Prav vesel nas, da pridno prebirata naš list. Ko ga bosta pričela prebirati brez predodgovorov, bosta morda le spoznala, da je kmetjska misel nepremagljiva. Pa k stvari! Absolutno nimamo prostora, da bi na vajin nad vse obširen članek v »Slovencu« odgovorili tako, kakor bi bilo potrebno. Zadovoljiti se moramo le s par konstatacijami. Smešna je trditev, da nismo imeli nobene priče za dogodek v Žubini. Če so bili naši ljudje ogroženi, bomo vendar lahko imeli tudi prič! Nesramnost je očitek, da hočemo zavleči odgovor preko volitev. Naj bi gospoda raje na naša vprašanja odgovorila in že v tej številki bi lahko dobila zadoščenje. Samo otrokom pa se more pripovedovati, da so fantje kar sami od sebe sklenili, razbiti naš shod. Brez dvoma je, da je te nekdaj nahujskal! Tega hujšaka hočemo zvedeti in če sta gospoda kaplana tako zelo vneta za ozdravljenje naroda, nam ne bi odtegnila svoje pomoči. Tudi gospodoma kaplanoma mora končno biti znano, da slučaj v Žubini ni osamljen, temveč da se pod patronanco vrstnarsko sfanatizirani duhovnikov vršne še vse drugačne stvari. Komu v korist, to bo pokazala sodnja, pred katero se bo moralo zagovarjati samo zaradi Sodražice šest zapeljanih klerikalcev. In tudi v Žubini bi bile iste posledice, da se je shod vršil malo kasneje. Tedaj smo namreč mi še prizanašali, danes pa tega ne delamo več! Gospoda kaplana! Preključite lepo Vaš čisto neosnovan očitek in povejte, kdo je fant nahujskal in napojil, kar je fakt, in potem rečemo mi: Nista bila vidva, toda klerikalci so bili. In to je glavno. Vse divjaštvo v politični borbi izhaja namreč od klerikalne stranke. Dostavljamo samo še eno: Dosedaj smo verjeli le vaši besedi, vaš napad na nas je te vere odvezal — Hvala Vam!

(Iz Iga.) V nedeljo, dne 11. marca je imel naš občinski odbor svojo sejo. Med drugim, je bila na dnevnem redu tudi zadeva občinskega lova, kateri se ima oddati v zakup za nadaljnjih 5 let. Lov je eden najboljših v ljubljanski okolici, zakaj še l. 1919 je dobila občina na javni dražbi zanj 1761 K. Zadnjih 5 let pa, ko se je vse jako podražilo, je imel lov v zakupu tukajšnji grajščak, za smelo ceno, recil in berl 1300 K. Zakup lova poteče maja meseca in mogočni grajščak ne ve, kako bi izvil lov, seveda zopet za par tisočakov. Ker je pa on tudi občinski odbornik, seveda na strani SLS, je prišlo do burnih debat, ali naj se lov proda na javni dražbi, ali naj se mu ga odda proti zvišan najemnin. Prišlo je na glasovanje in vsi odborniki so oddali glasove, da naj

se lov odda na javni dražbi, le eden je bil proti, in to je voditelj zarijavele »Kmetjske Zveze«, nekdanji klerikalni župan Josip Kozin. Ta mož bo sedaj na volišču čuvar skrinjice dr. Korošca. Kmetje, ali boste zaupali takim možem, ki so pripravili z vašim imetjem potniti gosposke »bisage«? Komur niso ti mazači zmešali še zdrave pameti, ta je bo vrzel kroglico v njih skrinjico. Na shodih obetajo vse mogoče. Če pa dobijo enkrat vas v svoj hlev, zopet vas bodo garbali in tepli, kakor so to že počeli. Pravijo, da bodo naše žanje potegnili iz Srbije. Ali jim to verjame? Gospodarili so pred vojno, med vojno, in služili ste vojake po celi državi, na fronti ste bili pa ravno vi kmetiški sinovi prvi. Ni šel nobeden kapljan z vami v mrzle jarke, znali so se gibati v razkošju na račun ubogega kmeta trpina. Marsikateri izmed vas je videl to in se zaklinjal, da bo obračunal, ali zopet sladke besede so marsikateri potolažile in spravile v ravnotežje. Kmetje, zopet se hočete nasiliti vaših žuljev in vi jim bodete to dovolili? Spominjamo se, kako so nas preganjali po mestnih trgih, ko je gospodaril dr. Korošec. Tovariši! Združimo se, zgradimo si trdno kmetjsko moč in udarimo po njih, toda ne z gorjanci, kakor nekdanji naši pradedje, ko so reševali desetino in tlako, ampak s kroglicami jim pokažimo, da od njih ne pričakujemo ničesar.

(Iz Notranjih gor.) Ni nam za stranko to ali ono, ni nam za osebo. Ali žalostno je, da mora človek v ime kulture žigosati divjaško dejanje, ki so ga izvršili klerikalci pod nadzorstvom brezoviškega župana nad župnikom Štrajharjem v nedeljo, dne 11. t. m. pred šolo v Notranjih gorah. — Avtonomija, klerikalna avtonomija, tovariši bo taka, če boš usta odprl boš s škornom osuvan in oklofutan!... Hvala lepa za tako avtonomijo! In brezoviški mežnar, organist! Ali se ne zavedate, da je povsod po več strank, katere imajo različna mišljenja, da pa razven klerikalne prav nobena ne zastopa tako surovo? Pšenica bi bila pa tudi od drugih dobra, kajne? Albin? Pa jo ne boste več dobili, ker vi ste v občinski hiši in morate biti zato nepristranski. Če se pa ne morete povzpeti niti do tega, pa vsaj ne smete biti nasilni.

(Sokolstvo gledališče v Radovljici) uprizaro v nedeljo, dne 18. t. m. ob 7. uri zvečer in na praznik ob treh popoldne veliko zgodovinsko sliko iz časa preganjanja kristjanov v Rimu »V znamenju križa«. Zanimanje za to predstavo je jako veliko, zato priporočamo, da se je domačini udeležijo v nedeljo, tako, da bo v ponedeljek dosti prostora za tujce. Da se pričetek radi prepozna prihajanja občinstva ne zakasni, prosimo točnega prihoda. Priporočamo nakup vstopnic v predprodajni, ki jo oskrbuje br. Jaklič.

(Vače.) V nedeljo, dne 11. t. m. sta govorila na našem lepo uspelem shodu gov. Jamnik in Tomazin. V stvarnem govoru sta opisala sleparstva raznih meščanskih strank, obsojala zlorabo vere po klerikalcih in dokazala laži klerikalcev, da se borijo za avtonomijo, torej za to, kar smo že davno v Avstriji imeli, kar pa je po svetovni vojni klerikalni najslabši po-

litik dr. Korošec z vso naglico hitel odpravljati. Kakor povsod so klerikalci tudi tu hoteli shod razbiti, pa jim ni uspelo. Umočkniti so morali in s povešeno glavo so morali poslušati grehe SLS. Pri vseh surovostih se je posebno odlikoval sfanatizirani vodja Orlov, nek Dolinar. Ko ga je po svojem končanem govoru gov. Jamnik pozval, naj sedaj on govori, prvak Orlov ni mogel povedati niti dveh stavkov. Pokazal se je divjaka in be-daka. Takoj po shodu se je ta možakar vsedel na avto-ko in se odpeljal v Kandrše pripraviti za razbijanje shoda SKS. Shod na Vačah je pokazal, da so Vače naše in bo klerikalnih kroglic še manj kot zadnjic. Poročilo »Slovenca« o tem shodu je skozi zlagano.

(Kandrše.) Ko sta v nedeljo popoldne ob dveh prišla govornika SKS tovariša Tomazin in Jamnik k nam, da bi vršila shod, ju je že čakalo okoli 150 klerikalcev in komunistov, oboroženih z belimi gorjanci. Ker je gov. Tomazin na njih zahtevo, naj se volijo predsednika shoda — privolil, so izvolili klerikalnega župana. Ta je dal besedo orlovskemu divjaku Dolinarju, ki je vodil divjaško akcijo. Toda tudi Dolinar ni mogel govoriti, ker je bil hrup le prevelik. Gov. Jamnik je klerikalnega predsednika ponovno pozival naj napravi red. Reda pa je ni bilo. Zato je Jamnik posameznim gručam klerikalcev dopovedal kako jih SLS farba in kako je dr. Korošec zapravljal našo avtonomijo. Može so izprevideli resnico in se zgražali nad divjanjem klerikalcev. Ob pol 4. uri sta govornika odšla, ker se je vnaprej videlo, da ne bosta mogla govoriti, kajti nastop pijane druhal se je skrbno pripravljal že 14 dni pred shodom in je Dolinar po petih farah porabil mnogo bencina. Kakšen sad bodo klerikalna divjaštva obrodila, bo pokazal 18. marc, ko bodo mnogi, doslej od komunistov in od klerikalcev osleparjeni kmetje oddali svojo kroglico za SKS. »Slovenčev« poročilo o tem shodu je zlagano, pa saj klerikalni kristjani ne poznajo nobene stvari bolj temeljito, kakor — laž.

(Krka.) Kar štiri nedelje po vrsti smo imeli shode pri nas. Tri klerikalne, eden je bil SKS. Vendar kak razloček med klerikalnimi in našim. Kandidat Rajar nam je lepo mirno pojasnil svoj program, tam pa samo zabavljanje in seveda o avtonomiji. Najbolj ga je polumil zadnji, nam dobro znani rekvizitor Krištof. Sam gospod župnik je moral povzeti za njim besedo, da je nekoliko omilil vtis, ki ga je napravil na poslušalce ta plačani agitator. Seveda nam je tudi župnik postregel z bajkami o lepem življenju v avtonomni Sloveniji. Kar pečena piščeta nam bodo letela v usta, ko bodo zavladali v Ljubljani Erjavci in Lampret, ko bo »podpiral« slovensko življenje Krištof (kakor vemo iz skušnje), ko bo vodil slovensko šolstvo Jevnikar. V Beogradu bodo poslali g. Kremžarja, da bo zastopal kmetjske koristi; koga bodo poslali v »okrajni zastop«, pa še ni znano. To so tudi pozabili povedati, kdo bo plačeval vse te »zastope«. Človek res težko verjame, da nekateri ljudje še kl-majo besedam, ki odmevajo, kakor bi mlati prazno slamo. SLS bo pomagala kmetu? Zakaj mu pa sedaj ne pomaga, saj razpolaga z milijoni in milijoni. Z

denarjem, ki so ga znosili skupaj kmetje, zida v Ljubljani palače, kjer so nastanjene banke, ki reveža ravno tako odirajo kot nekerikalne. Da bi zadružnim potom pomagala nižjim slojem ji še na misel ne pride, pač pa redi na stotine koritarjev, ki hodijo po deželi agitiraj za njo. Pravijo, da bo v avtonomni Sloveniji na krmilu tista stranka, ki bo imela zaupanje pri ljudstvu. Seveda, ko se zanašajo na svojo rezervo — ženske, da jih bodo držale na površju, čeprav vsi možiki izpregledajo. En zakon sideneja, pa so spet dobri za par desetletij. Slovenci hočemo biti sami svoji gospodje, pravijo. Farbarija! Kmetu je pač vseeno, ali ga odira Srb, Hrvat ali Slovenec. Našemu kmetu hočejo natvezti, da ga odira Srb, hrvaškemu menda tudi, kdo pa odira srbskega kmeta? Tudi Srbi? Kaj še, kapitalisti, kakor vašega in hrvaškega. Zato pa proč z demagogi in zavajalci! Pameten slovenski kmet ne bo delal na to, da bi mu zavladali v Ljubljani slovenski klerikalci, temveč se bo oprijel samostojne, ki stremi za tem, da zavlada kmet v celi državi in ne samo v Ljubljani. Saj ima iste težave in potrebe kot hrvaški ali srbski kmet. — Žalostna pa nam malika, če bodo zastopali kmeta ljudje, kot je kandidat SLS g. Kremžar. V svojem »Večernem listu« je zmerjal kmetice, da delajo draginjo, ker v Ljubljani predrago prodajajo jajca in mleko in je sploh pristaš Gostinčarjeve politike, sedaj naj bi ga pa kmetje volili? SLS je pokazala ravno s to kandidatu svojo omalovaževanje kmetjskega stanu. Vsak kmet v litjskem okraju, ki vrže kroglico v prvo skrinjico, voli zoper sebe! — Kmetjska skrinjica je druga!

(Triumf volilnega shoda na Božjakovem pri Metliki.) Dne 5. t. m. so imeli velečastni gospod župnik Bajc pri nas svoj shod. Svojim vernim poslušalcem so pravili take pametne resnice, da je eden izmed njih začel — kolaziti. Kdor to ne verjame, pa naj vpraša one, ki so imeli pokozlane hlače in klobuke! Shod je uspel krasno.

(Iz Prevorja.) Predpretekli četrtak je imel veleposod Vrečko iz Ponikve na Prevorju klerikalni shod, na katerem se je zbralo okoli 25 poslušalcev. Pa še to število so tvorili večinoma samostojneži, šolski otroci in nekaj radovednih žensk. Ko je velegovornik Vrečko ta klavirni shod otvoril, je začel nekaj klobasarij o avtonomiji in še nekaj drugih zanimivosti kar ga je naučil kaplan Kranjc in katere niso vredne, da bi trčili zaradi njih prostor na papirju. Ko je govornik videl, da njegove čenčarije ljudem ne ugašajo, ter da se celo otroci norčujejo iz njegovih čenčarij, je svoj že itak kratek govor sklenil. Nato je povzel besedo domači specialni govornik Franc Centrih. Ta je začel nekaj čenčarij od nekih žganj-kov, na kar so se poslušalci jezni vzdignili in odšli. Kaj ne Centrih? Če bi se ti na žganjke bolj razumel, kakor na politiko. Pa žalibog, da ti tudi od žganjkov ne bo preostajala niti tista voda, ki se od žganjkov ocedi. Ker politika, ki jo ti razumeš, te bo spravila popolnoma ob žganjke in še celo na beraško palico. Ker tvoja politika ni nič drugega, kot posnetek »Domoljubovih« laži. O, da bi se ta od »Domoljuba« zaslepljeni Centrih malo ozri na

svojo ženo. Morala bi ga pograbit po tem taka sramota, da bi se pri belem dnevu nikomur ne prikazal. Pa kdor se je voljan s klerikalnimi lažmi pečati, tisti zgubi tudi vso sramoto. Centrih javno ti rečem: Pometaj pred svojih pragom, samostojneže pa pusti pri miru, ker sploh nobene politike ne razumeš. Sicer ti bomo še kaj več na uho povedali.

(Sv. Lovrenc v Slov. gorah.) Dan volitve se bliža. Kakor bomo volili, tako bomo plačevali davke. Ker se je v mnogih gospodarskih in v drugih stvarih pokazalo, da so poslanci SKS, oziroma da se je Samostojna kmetijska stranka potegnila za blagor kmetjskega in malega obrtniškega ljudstva, zato bomo volili to stranko! Pogledajte, kako se je zavzel tovariš Dobnik p. l. na sejnu v Ptujju za naše kmetovalce ozir. živinorejce, ko je posredoval, da so smeli Italijani kupovati našo živino. Marsikateri kmetovalec je dobil za svojo živino dvojno svoto denarja. Gotovo ste mnogi pričeli, da je bilo tako. In še drugo: Kdo je izposloval odprte mej za živino, kdo je dosegel prosto žganjkuho in več kmetu koristnih potrebščin. Torej napredni farani in drugi, ne dajte se begati od nasprotnikov, naj si bo to kak župnik, kaplan Sladnjak, Črni Hrga, Pečko Stebih ali pa celo kak tajnik »Slov. Gospodarja« Fekonja in blaginjak požarnega odelka. Naj gledajo ti poprej na te reči: 1. Da dobimo nove zvonove. 2. Da bo vsem dedikam posebnosti Zorici dobro šlo. 3. Da ne bode popoldan kdo pijan fučkal itd. Ne sleparite več, da ste Kmetjska Zveza, ko pa niti enega kmeta ne kaže na volilnih mestih vaša lista. Poznamo vas, lisjake, zato bomo tako volili, kakor bodo novi zvonovi zvonili in Samostojne k volitvi budili. Ura pa naj po »Travajzi« kliče in vse klerikalce vkup se-se. — Samostojneži, pa ne brezverci!

(Cven pri Ljutomeru.) V naši občini je imel »kmetjski kandidat« dne 1. marca dr. Hohnjec dva volilna shoda. Prvi se je vršil ob 2. uri na Krapju pri Karbu, kjer so bili večinoma sami klerikalci, toda le malo. Tukaj se je čutil kandidat precej varnega, ter je zato »farbal« volilce, zakaj da je gov. Pucelj podpiral kot minister takso za vozove na vzmeteh, ki zadene tudi kmetovalce. Ogrevan se je tudi za neko avtonomijo, katero pa že imamo, samo ne po njegovem receptu. Druge nesreče ni bilo. Ob 5. uri pa je imel dr. Hohnjec shod, na Cvenu pri F. Slaviču. Že pred vodom v zborovalni prostor, pa je zvedel, da niso prišli na shod samo njegovi zapeljanci, temveč da je zbranih tudi precej Samostojnih kmetovalcev. Zato je obrnil pri govoru. Naše SKS sploh ni omenjal, pač pa se je zgodil čudež, da so bili naenkrat takse prosti kmetjski bagerji, kar pa še pred dvema urama na shodu v Krapju niso bili. Tukaj se torej ni upal ta »kmet«, velečastni kandidat, farbat volilce, ker je vedel koga, da ima pred seboj. Kakor kaže, tako se pri njih govori. Vse drugačno lice pa je imel naš shod, dne 23. jan. pri tov. Rajhu na Moti, na katerem sta govorila naša kandidata tov. Mrmolja in Nemec. V lepih pomenljivih besedah sta nam orisala pot, po kateri pridemo po-deželani enkrat do svojih pravic. Na

željo nekega našega tovariša, da nam naj tov. Mrmolja pove nekaj o Koroševih dolarjih in frankih, so imeli navzoči naši nasprotniki priliko slišati kako dobro je gospodaril njihov oče Korošec, da je državi napravil toliko milijonov dolga. Upamo, da se tudi našim sosedom odprejo enkrat oči ter da se pridružijo nam in vržejo dne 18. marca kroglico v našo pravo kmetjsko skrinjico, katere bo četrti.

(Sv. Marjeta na Dravskem polju.) Kdor drugim jama kopije, sam vanjo pade. Nespokorna grešnica »Straža« je objavila v zadnji številki članek o sokolsko-orjunaških marogah v Sv. Marjeti Dr. p. Ta dopis se je porodil v bistri filozofski glavi našega strička g. župnika A. Sagaja, p. d. Jagasovega Lojzka, pod kojim imenom ga je njegov lastni prijatelj »Gospodar« blati kot zastopnika falirane stranke. Najprej bi župniku svetovali, naj bi se natančneje informiral o zadevi, da ne bo delal iz komarja konja. Ako se tako za vse zanima, pa bi prišel sam pogledat telovadbo sokolov vzgaja mladina na tak način, kot jo skega naraščaja in videl bi, da se ne vzgaja on, namreč v protinarnem in protidržavnem duhu. — Gospod striček se spodtakne ob vsako malenkost in povsod vidi madeže, le svojih in svojih privrženec ne. Tako hoče oblatiti naše kulturno sokolsko društvo z izmišljenim pravljico o nagem Marčiču. V pojasnilo to-le: Naraščaj se je pred telovadbo igral po svoje. Medtem pa se je pritepel v sobo nesokol Pipenbaher IV., ki se je vmešal v igro. Odpel je imenovanemu otroku pas, naker so mu zgornje hlače zlezle malo dol. V tem pa je vstopil v sobo vadiatelj Lešnik M., ki je nadaljno preprečil in dotičnemu nesokolu prepovedal vstop. Kaj je dotični nameraval, nam ni znano. Ker mu je bil nadaljni vstop prepovedan, je gotovo iz maščevanja trosil neresnične vesti, ki so bile župniku dobrodošle, saj on pobere vse smeti, ki mu jih prinašajo stare device. Da pa bo že enkrat konec teh očitkov, pa spominjamo župnika, da se je že lansko leto obljubilo, da se bo pri prvem napadu na učiteljstvo ali neko kulturno napravo začelo objavljati življenje svetnikov iz klerikalnega tabora. Saj se še gotovo spominjate imen Agrež, Grifič, Lužar, Krajnc. So ti vzgajali moralno? Odgovorite! Seveda teh madežev ne vidite. To so ravno oni, ki so žalibog pokvarili otroke, odrasle fante in dekleta. Obrekujete Sokole kot nepošteno! Kakšna pa je vaša Orlov-ska banda? Našteli bi vam lahko celo vrsto imen tatov, krivoprišežnikov, prepečev itd. Če ne bo to dovolj, da pridete do pravega spoznanja, smo na razpolago podatki podrobnosti. Torej g. župnik pomislite malo, kako pomizujete druge, a sebe ter svoje povišujete, čez-ravno nas učite sami, da kdor se povišuje, bo ponižan!

Radikali zlorabljajo v volilne name-ne kralja, klerikalci pa vero.

Kralja in vero pa vzdržuje kmet in zato ne zlorablja v volilen svrhu niko-gar.

Kmetjska misel se ne igra s svetinja-mi.

Ker kmetjska misel je sama dovolj močna da zmaga i monarhistične radi-kale i republikanske klerikalce.

Pisma z Murskega polja.

IV.

Prelep je pogled s Kapelskega vrha: le 309 m je visok ta holmec, samo dobrih 100 m nad okolico, ki je okoli 200 m nad morjem — a z njega vidiš, skoro prav kakor z Rogaške gore »6 dežel«. Tam v daljo pod zimski solnčni vzohod se ti zgublja Macelj v Ivanščico, letá pa v živo-megleno Belo goru; z juga ti pozdrav ponujata sv. Donatij vrh in Boč, kjer je spravljen grač, posoda s sveto krvjo; Boču z leve se ti kaže motna gmeta Kamniški in Solčavski Grintavce; tam z zapada pa te pozdravlja široko-udobno Pohorje, ki prijazno gleda tja vprek na sosedo Kozjaka in na imenitna mod-gočna vrata Koroške Drave med in pod obema. Samo sever se mršči, in dobiti ga je treba precej dobre volje, da ti odgrne pogorski svoj čad in pod njim pokaže nemško — avstrijsko ozadje, po-čeni s koroško Kosico in Svinjico in končaviš z nižje-avstrijskim Veks-lem: le ob južnem vremenu se ta mrk-loba otaja, tedaj pa se vidi z desne še štajersko — judenburška Mala Planina, leve vzhodnje — štajerski Ham (Kulm) nad Vičem (Weitz) in Vliška gora, v sredi pa milostno odgrne svoj »nevese-ldo« — inkognito — divši slovenski ponositi Sokolj — zdaj nemškega Grad-ca zaščitnik in patron »Schöckela«. — Ali nad vso lepotoj teh lepih ravnic, bleščečih vod in temnih šum pa ti vstaja na zapadnem ozadju prelepo ne-bo, nebo svetlečje od tukajšnjega, —

nebo nad prelepo našo Koroško in Pri-morsko svetlečje se, kakor bi jima obe-talo lepe čase srečnega odrešenja.

Še nikjer nisem videl tako lepih ve-černih neb kakor tukaj: Na jesen, a še bolj pa pod zimo — se ob solnčnem za-tonu začne, ako je vreme stanovitno, ne-bo zlatiti kakor bi bilo v ognju in le-pemu vremenu se zazlači ne le na za-padno stran ampak tudi proti jugu. Ko pa je solnce šlo za božjo milost poka-že se zdaj tod, zdaj tam, potem z več strani in nazadnje čez vso zahodno po-lovico neba — brez števila barv, po vr-stisti od Črno — temnega indiga in vijoli-častega purpurja pa preko bistrega zelenja, globoke modrine ter žive rde-čine do zlatega škriata — več kakor jih slikarjev čopič nastikati ve. Ali še lepše skoraj od vseh teh barv, ki so plemenitejše, mehkejše od samih mav-ričnih, ti oko razvesele rahle skupine in zamotane štrne večernih oblakov in oblakov! In vse to se ti neopazno in sproti spreminja in vedno znova pora-ja v vedno lepše podobe nebeških glo-rijol, tako da se v tih pobožnosti za-makneš v eno najlepših čudes tega sveta, in da še sam ne znaš kdaj se je zagnil okoli tebe večerni mrak. Tedaj si, če je kaj človeka v tebi, pobožen še preden zavzovni »Zdrava Marija« — le-ta da čutom le še človeškega izraza in globok oddih se izvije iz še ta-ko zmučenih prsi. — Velika je tolažba zmučenemu človeku, če po dokončanem delu zvečer lahko miren povzdigne glavo k nebu, si obriše pot s hladnega čela in se zatopi v neskončno lepoto zlatega neba: Kakor bi prosjala sko-zenj, skozi zlato nebo, ta sama ne-besa — neskončna ta lepota, spom-

ni neskončnosti svetovja, ki jej — naj-večkrat nehoti in nevede — v potu poštenega obraza služiš i ti, ubogoni člo-vek, ti mali drobec one neskončnosti, drobec, ki se po slabih svojih močeh trudiš, da pomoreš dokončati usodo člo-veštva na zemlji. Slišovno delo je to delo, delo bez teka, delo, ki ga en sam Božji dih zmelje v solnčni prah, pa če se celi rodovi trudijo zanj v — nepo-štenem trudu; a delo blagoslova božje-ga je, ako ga dela rod za rodom v pra-vici in resnici, dobroti in lepoti vse do-tlej, da se posreči stavba človečje ci-vilizacije po volji Božji in njega dopa-da-juju — Večerna zarja te bodri dan za dnevom k novemu, neumornemu tru-du v proslavo veličastva Božjega k de-lu, po srcu, glavi in roki poštenemu.

Zatopljen v veličastvo nadzemne pri-rode pozabiš skoraj, da stojš na trdnih tleh Slovenskih gor, a vendar prav sredi Murskega polja, ki ga od tu pre-gledaš skoroda v najskrivnejši koti-ček. Koliko dolin, bregov, grab in brd se ti temni in sveti na desno in levo v »vrheh« pod tabo, koliko potokov sti-li izpod tega nizkega gričevja na dan, koliko srebrne slatine tu prikipi na sve-to, da raznosi križem sveta slavo te deželice, o kateri Slovenci sami tako malo znajo. Tu na levo pod teboj, pod Radenskim in Meljanskim vrhom je držala stara rimska pot iz Beograda in Ptujja na Radgono in v staro Flavijo Solvenzo (Wildon) ter od tam v gornje štajerske rudnike; a po desni strani je taka cesta prišla iz staroslovenske Viru-na, za Dravo preko Maribora tu spo-daj čez Turjanski vrh od koder se je tvorilo in vozilo na Zg. Moto, pa čez Muru v Savarijo in Karniut — poznejša

Sobotelj in Bratislavo. A tam niže dofi so vozili in tvorili čez Ljuti breg (Lju-tomer) na Sp. Moto in Lendavo proti državi Pribine in Koclja na Blatno je-zero. V Okoslavcih, tik pod Kapelo pro-ti jugu je stal Koceljev grad in s Ko-celjem v zvezo spravljajo ime tega sela samega; a v Atilovem Gaju tu na levo roko pri Turjanskem vrhu da je ob ta-mojnem grajskem »studencu (vodnjaku) pokopan celo Atila sam. Bridke spomine na luti srednji vek ti vzbuj-a tudi pogled na veliansko graščino Ne-govi proti južnemu zapadu okraj Šav-nice, na pol preteklo dobo, na slavo mogočnih Holandcev Ahrenbergov in bogatih, t. i. v avstrijsko — italijanski vojski leta 1866 z Zulaem vred oboga-teljih Bruckov — sosednji na zapadu stoječ Radenski vrh. V Turjanskem vr-hu ima dom potomec srbskih Spajčev, a tam naprej v Mursčaku so gorice vi-soko spoštovane rodline slovenskih Muropljcev nekdanjih radgonskih me-ščanov Plojev. Tam ima vinograde tu-di bivši avstro — ogrski minister Stö-ger — Steiner, pa tudi še marsikaki dru-gi Nemec, saj je vinogradski posest bila 1. stopnja, 1. etapa nemškega na-predovanja v Slovenske gorice: Od Marije Snežne nad Apačim pa do ime-

* Tolnačba tega krajevnega imena je precej verjetna. Tukajšnja krajevna imena so nekaka »patronimska« iz apelati-vov. Najbolji primer so prekmurski »Be-lotrinčci«, ki pomenijo sosozek »z belo cerkvijo« (Bela Tina). Okoslavci je morda sosed »U Kocijevemu«, iz tega Ukocijavo — Okoslavci. — Okos-lavci imajo jako zmožnega in za splošno-zelo unetega župana, ki je poleg Radnske-ga najbolj »vred«.

nitnega Jeruzalema nad Ljutomerom se s Kapelo vidi preko sv. Tomaža, Male Nedelje, Sv. Duha, sv. Antona, sv. Tro-jice, sv. 3. Kraljev in sv. Benedikta — do Ljutomerskih vrhov ter Mursčaka. Račjaka, Račenskega vrha, Turjanskega vrha in Kapelo niti ne štejemo — sko-ro ves sosednji kolobar Slovenskih gor-ic — a le malo je tam zemlje, koder bi ne bila stopnja že noga nemškega po-sestnika, in ko bi ne bilo od tukaj zéšlo in tod bivalo toliko zavednih sloven-skih mož, bi za Slovenca morebiti trs-zdaj tod več ne rodil. — Naj omenim za sedanost le še, da je Ljutomer rojst-ni kraj našega velespoštovanega gospo-da načelnika justične uprave za Slove-nijo dr. Babnika, a št. Jurij se ponaša (?) z rojstvom gospoda dr. Korošca. Zg. Mota je rojstni kraj pok. kardinala Mi-sije, a iz Križevca je bil kanonik Križa-nič. Od Sv. Tomaža je doma prof. He-šič, na Račenskem vrhu ima dom histo-rik Zmavec. O domovini dr. Razlaga bi utegnili zanimati, da je potokeč njega rod neki iz Bosne, od koder je praded pred 200 leti pribežal. Ker je ta ded ve-del veliko »razlagati« so mu bojda »Razlag« rekli in res je to ime le bolj poedino. — V Radincih je fotograf te-ga imena. — A preden grem s Kapel-skega vrha, kjer mi je bilo toliko užit-ka lepe prirode, naj se poslovim še od enega najspoštovanejših mož z Murske-ga polja, od prečastitega gospoda duh. svetnika Meškota, ki je pri Kapeli predlanskim pel zlato mašo, je tam že nad 40 let in je zavrgel marsikatero častno in hasnovito stopnjo, samo da je ostal ondi od koder vsaki dan vidi celo ljubljeno Mursko polje pri Kapeli.

(Iz Središča). Središčani živimo v normalnih razmerah zase, to je, da se ne brigamo dosti za politiko. K večjemu če pride profesor Vesenjak ali pa kak drug enak gospod, ki nam hoče našo mirno kri zavreti, se malo zganemo. Ko pa nam je treba nastopiti pri volitvah ali kaj slinčnega, potem pa je čisto drugače. Takrat pa si stopimo nasproti v bojnih vrstah. Klerikalci mislijo, da so samo oni od Boga izvoljeni, da vladajo svet, zato zaničujejo vsakogar, ki ne trobi v njihov rog. Novopečeni republikanci pa se kar na cesti pri belem dnevu spopadejo med seboj in hočejo s tem pokazati, kako bi bilo v republiki. Z batinami delajo poskušnje, katera glava je bolj trda, ali za Radičeva ali pa za Novačanovo republiko. Preteklo nedeljo je zmagal Novačan, ker je Radičeva kordaža tako namlatil, da je rabil celo posteljno rjuho za ovitke na glavo po Kneipovem receptu. Samostojni kmetje pa gledajo vso to komedijo od strani in mislijo po svoje. Pravijo, da jih ne spele na led ne profesor Vesenjak, ne Radičev, od Novačana pretepeni Veldin in Kelemina, niti sam g. dr. Novačan, ker imajo dosti vzgleda doma v občinskem gospodarstvu, koliko čuta poštenosti imajo taki ljudje, kakor so naši politični nasprotniki, ki ne znajo ločiti občinskega donarja od svojega. Tovariši, na dan volitve pokažimo, da smo ljudje prave slovenske korenine, ki ne pozna nobenih zvijač ali pa goljufij ter stopimo na volišče kakor en mož in volimo poslanca, katere poznamo kot pridne in poštene narodne delavce, ki delajo v blagor državljanov in dobrobit države. — V boj za Staro pravdo! — Samostojnež.

Napake in bolezni letošnjih vin.

Nekatera letošnja, slabo negovana vina kažejo različne napake in bolezni. Poglavitne so: Slab duh (po posodi, gnilem grozdju itd.). Tako vino pretočimo v nekoliko zažveplan sod (1 tenek trak žvepla na 2—3 hl vina) in mu pridenemo na vsak hl 5 do 20 dek vinskega eponita.

Po 5 dni vsak dan vino premešamo, da se eponit prehitro ne usede. Potem še le pustimo vino pri miru, da se eponit poleže na dno. Po preteku treh tednov vino pretočimo. Ako bi eponit v vino zaostajal, čistimo vino z želatino ali filtriramo.

Urda barva vina se odpravi ravnotako z eponitom.

Ce vino na zraku porjavi, ga je treba zažveplati (1 trak na 1 do 2 hl). Ako je vino že pretočeno, torej, ako ne leži več na drožeh, pomagamo z natrijevim bisulfitom.

Tri do pet gramov svežega natrijevega bisulfitu zadostuje na hl vina. Bisulfit raztopimo v kozarcu vode, izlijemo raztopino v vino in jo v sodu z vinom dobro premešamo.

Ako diši vino po gnilih jajcih (žveplovdiku), ga pretočimo in pri tem prezračimo. Pretakati ga je najbolje skozi čist bakren lij, ki ga je med pretakanjem večkrat čisto izbrisati. Sod, v katerega pretakamo, nekoliko zažveplamo (1 trak na 2 do 3 hl vina).

Ako vino, če stoji dlje časa v kozarcu, počrni, vsebuje preobilico železovih spojin (od zarjavelega železa), ki jih je treba odpraviti.

Vino pretočimo, prezračimo in pridenemo tanina (5 do 8 gr na hl). Po preteku enega tedna čistimo z želatino (10 do 15 gr na hl).

Vlačljivost imenujemo pri vinu, ako

je gosto, nekako masno ali sluznato in medlega, na repnico spominjajočega okusa. Na Dolenjskem pravijo takemu vinu tudi, da je »volno«. Tako vino se pretoči, prezračil (meša in raztepa med pretakanjem z metlico itd.) in se sod, v katerega pretakamo, dobro zažvepla (1 žvepl. trak na 1 do 2 hl vina). Dobro je, da vino potem dodenemo še nekaj alkohola (1 l sinega špirta na hl).

Za žveplanje vina jemljimo vedno le čisto, arzenika prosto žveplo, na tenkih, azbestnih trakovih.

B. Skalický.

Drugo pretakanje vina.

Predno nastopi toplo pomladno vreme in poletna vročina, to je v pričetku spomladi, pretočimo vino v drugič. Ako leži vino preko poletja na drožeh ali pa na kaležu, mu preti namreč nevarnost, da se te, lahko gnijoče snovi prično pod njim razkrajati (gniti) in se vino pokvari (zavreti). Čim šibkejša je vino in čim slabša (toplejša) je klet preko poletja, tem večja je nevarnost, da se vino pokvari.

Zato naj nihče ne zamudi vina pretočiti pred pričetkom gorke poletne dobe, to je na pozneje do majnika. Zlasti letošnja, šibka (lahka) vina se bodo pokvarila, ako jih o pravem času ne pretočimo.

Pri pretakanju je dobro, vino nekoliko zažveplati. Ako je vino drugače zdravo in brez napak, zadostuje en tenak (azbestni) trak žvepla za 3 do 4 hl vina.

Le ako bi vino bilo še sladko, to je, da ni v jeseni dovolj pokipel, ga pri pretakanju ne žveplamo, da lažje dokipi. Ko se po končanem kipežu vino izčisti, ga pretočimo in zažveplamo. Skalický.

Gospodarstvo.

(Ciril Metodovo društvo) nujno prosimo, da stori potrebne korake, da ne bodo njene užgalice tako slabe, kakor se jih redno dobiva v zadnjem času. Vsaka škatljica je slabo napolnjena, vsaka tretja užgalica pa se užge. Tako smo samo v eni škatljici našli nič manj ko 26 nerabnih užgalic. One osješke čifute, ki izdelujejo take užgalice, je treba ostro prijeti. Sicer pa res ne vemo, čemu da ne dobavljajo cirilmetodove užgalice ruska tovarna, ki je naša in ki ima gotovo neprimerno boljše blago ko osješki čifuti.

(Izvoz suhih češpelj.) Holandski konzulat se je pritožil pri našem ministru trgovine in industrije, da pošiljajo razne trdke naročenih suhih sliv druge, ki ne odgovarjajo poslanim vzorcem. Dogaia se celo, da se navedena teža ne viema z došlim blagom. Vrh tega so slive v tako slabih zabojih, da se spotoma skvarijo. Holandski trgovci izjavljajo, da bodo primorani kupovati slive v Kaliforniji, ako se ti nedostatki takoj ne odpravijo. Največ je grešila v tem oziru »Bosanska banka«.

(Carinski dohodki.) Carinski dohodki naše države so znašali od 1. do 10. februarja približno 184 milijonov kron. Največ dohodkov je dala mariborska carinarnica, potem zagrebška, belgrajska, ljubljanska in subotička.

Ali si poravnal naročnino za „Kmetijski list“.

(Dobrodošni svilarstva.) Državne tovarne svile v Pančevu in Novem Sadu so imele 1. 1922, 60 milijonov kron dohodkov.

(Gospodarske vesti iz Banata.) Cene so zopet poskočile in notirajo v dinarjih za kg žive vage: svinje 22—22.50, salo 36, slanina 32, mast 38, goveje meso 14, telečje 16, teleta žive vage 10—11.50, kokoši par 42, gosi pitane 30 za kg, jajca 1.25—1.50, maslo 40, krompir 3, pšenica 460, koruza 250—260. Vino 2—3 Din za liter.

(Tedenski živinski semenj v Zagrebu.) Semenj zelo slab. Pritirano samo nekoliko telet slabe kvalitete, po ceni 12.50 za kg žive vage.

(Svinjski semenj v Mariboru.) Na zadnjem svinjskem semnju dne 9. marca so cene zopet zdatno poskočile. — Prignalo se je 79 komadov. Cene: 7—9 tednov stari K 1100—1200, 3—4 mesece stari K 3000—3500, 8—10 mesecev stari 4000—4500. Za pol pitane kg mrtve teže so zahtevali K 100—112. Kljub tem cenam se je vse razprodalo.

(Žitni trg v Somboru.) Sombor, 10. marca (Izv.) Povpraševanje narašča. Cene (v dinarjih) notirajo: pšenica 450 do 460, stara koruza 320—325, nova koruza 250—255, oves 300—310, pšenična moka »0« 675—680, »2« 650—660, otrobi 180—185. Tendence prijazna.

(Tedenski semenj v Karlovcu.) Karlovac 11. marca. Semenj je bil dober. Cene so sledeče: v kronah: mleko 12, maslo 180—200, jajca 4—5, beli in pisani fižol 18, krompir 7, kokoši 100—200, seno 600—800 q, detelja 800—1000, cepljene drva 700—1300.

Za naše gospodinje.

(Kako ravnamo s kravo, ki zadržuje mleko?) S kravo, ki mleko zadržuje, ne smejš ravnati surovo, s pretepanjem in kričanjem se nič ne odpravi! Kadar jo molzeš, daj ji nekoliko dobre krme, pogladi ji vime z roko in kmalu bo dala mleko.

(Gnoj za cvetlice.) Dober gnoj za cvetlice dobiš, če pripraviš ovčji gnoj, mu priliješ trikrat toliko vode in ga pustiš najmanj 14 dni stati. Včasih ga dobro premešaj. Tak gnoj rabijo vrtnarji tudi za kuhinjska zelišča.

Dober gnoj za cvetlice je tudi mizarški lim, katerega poprej raztopiš v vrli vodi. Ne smejš pa z njim preobiliti zalivati, ker se korenine usuradijo in potem gnijejo.

(Kako dobimo dober hren?) Vsaka gospodinja ve ceniti vrednost dobrega hrena. Če pa hočeš imeti dober hren, moraš ga negovati na polju v vrtu tako, kakor vsako drugo rastlino. V pozni jeseni je treba hren pognojiti s lilevskim gnojem in sicer tako, da položiš gnoj na hrenišče. Dež bo redilne snovi splaval do korenin. Če pa hočeš gnoj zakopati, smejš izkopati le prav plitko jamo in moraš paziti, da ne poškoduješ pri tem delu korenin.

Raznoterosti.

(Nalezljive bolezni.) V Mariboru se je pojavil eden slučaj črnih koz. Ker je ta bolezen silno nevarna, so storile zdravstvene oblasti vse, da se bolezen ne razširi. Upanje je, da ostane to osamljen slučaj. Škratinka se po Bosni in Hercegovini silno širi. V veliki meri je temu krivo tudi prebivalstvo samo, ki ne naznači zdravstveni oblasti, če kdo oboli na škrlatinki.

(Srebro v naši zemlji.) Neki češki list je prinesel minule dni novico, da je

produkcija srebra v naši kraljevini tako narasla, da zalagamo celo Evropo z našim srebrom. Le škoda, da mi o tem dozdej nismo nič vedeli. Imamo sicer med našim naravnim bogastvom tudi srebro, nekaj malega celo v Sloveniji, mnogo pri Kratovu v Srbiji in bi v resnici mogli imeti velik vpliv na trg s srebrom. Toda naše srebro počiva žalibog le v rudnikih, ki se pa ne izrabljajo.

(Vodovodna cev počila.) Minule noči je počila v Trenkovi ulici v Zagrebu vodovodna cev. Voda si je siloma naredila pot in je brizgala do 12 metrov visoko, noseč s seboj zemljo in kamenje. V bližini stoječa hiša je bila v kratkem času poplavljen, voda ni vdrla le v kleti, temveč tudi v višje ležeča stanovanja, kjer je povzročila ogromno škodo. Morali so celo prebiti zidove, da je voda odtekala. Nesreča se je zgodila že ob 11 ponoči, a požarna bramba je prihitela šele ob 5 jutraj in so vso noč le sosedje in slučajni pasanti pomagali ogroženim družinam reševati svoje imetje.

Turški Pavliha.

Neko noč je hotel Nasradin-hodža nekaj ukrasti pri svojem sosedu, pa se je spazil na dimnik, da se spusti od tam v hišo. Ko pa vidi senco svoje noge, misli da je tram, hoče stopiti nani, a zmanjkalo mu je tal in lopne skoz dimnik v sredo sobe kjer so spali sosedje. Ti planejo iz spanja in zakričijo:

»Tatovi, tatovi!«

A Nasradin-hodža jim reče:

»Za boga, tiho bodite! Saj niso tatovi, to sem jaz, Nasradin-hodža, vaš sosed.«

»Pa kaj vraga iščeš ob tem času v tuji hiši?« ga vpraša sosed.

»Zena mi je zbolela,« odvrne Nasradin-hodža, »pa sem prišel, da poiščem malo čebule za zdravlje.«

»Kdaj bo konec sveta?« so vprašali Nasradina-hodžo.

»Kateri konec sveta?« vpraša on.

»Kolikoli koncev sveta pa je?« mu odvrnejo.

On jim odgovori: »Kadar umrjem jaz, bo veliki, a kadar umrje moja žena, bo mali.«

Družba „ILIRIJA“, Ljubljana, Kralja Petra trg št. 8, telefon št. 220. Nakup gozdov. — Prodaja vsakovrstnega lesa.

Ena 1 steklenica Elzafluida nadomesti 3 steklenice francoskega zganja!

Vsebinsko to naredi!

Sestava Fellerovega Elzafluida: iz najmočnejših esenc zračnih zelišč, cvetja, korenin in listja z najfinjšim destilatom. Zganja je že čez 25 let vzrok zlahkosti nebrojnih ljudi v vseh delih sveta, ker jim kakor dober prijatelj v težkih dneh bolečine prežene. Imate bolečine v udih? V hrbtu? Zobobol? Nohod? Ste slabi, prenapeti, izmučeni in preveč občutljivi? Želite dober kosmetikum za zobe, zobno meso, lice, glavo? Ali želite v vseh priložnostih imeti zanesljivo sredstvo v hiši? Poskusite pravi Fellerjev Elzafluid? Kmalu boste rekli tudi vi:

TO JE NAJBOLJŠE KAR SEM KEDAJ OKUŠALI

Je veliko močnejši in izdatnejši kakor francosko zganje in najboljšo sredstvo te vrste! V vseh dotičnih poslovnih zahtevah samo pravi Elzafluid od lekarnarja Fellerja. S pakovanjem in poštnino stane, če denar naprej ali po povzetju:

3 dvojinate ali 1 specialna steklenica 24 Din
12 dvojnatih, 4 specialne steklenice 84
24 „ 8 specialnih steklenic 146
36 „ 12 „ 208

Na te cene se računa sedaj še 5% doplatka. Adresirati natančno:

EUGEN V. FELLER
lekarnar, STUBICA DONJA
Elzatrg št. 344, Hrvatsko.

Zahvala.

Povodom prenosa trupla k večnemu počitku našega pretrganega dne 10. t. m. pretrganega s Sv. zakrament. n. i. nadvse ljubljanskega umrlega očeta ozir. tasta gosp.

Franca Kastelica

pos. v Beršlinu pri Novem mestu,

se zahvaljujemo vsem znancem in prijateljem, ki so se udeležili pogreba dne 12. t. m. iz hiše žalosti na pokopališče v Prečini.

Zahvaljujemo se vsem obiskovalcem pokojnega medbolezni, ter čast duhovčin za njih zadnje tolažilo. Posebno se pa zahvaljujemo mnogobrojnemu občinstvu iz Novega mesta, bližnjim faranom, sosedom, gg. ministru Puclju, posl. Mrmolji ter pevskemu zboru železničarjev za njih ganljivo petje na grobu pokojnega. Končno se zahvaljujemo pa tudi za mnogo darovanih vencev.

V Beršlinu, dne 12. marca 1923.

Franc in Jožefa Kastelica.

Vinogradniki pozor!

Na prodaj imam lepo na suho cepljene trte najbolj rodovitnih vrst, kakor tudi večjo množino necepljene bele smarnice in več tisoč vkoreninjenih (ključev) divjak Rip-Portalis in Göthe št. 9. Cena po dogovoru.

Kdor želi res lepo in dobro blago naj se obrne zanesljivo pisмено ali ustmeno na

Fr. Slodnjak, trtnar.
Sv. Lovrenc v Sl. gor. p. Jursinci.
Za pismen odgovor priložite znamko.

Kupim

večjo množino fižola. Ponudbe na upravo lista.

Cie G Transatlantique, Francoska linija

Najkrajša in najudobnejša vožnja v AMERIKO

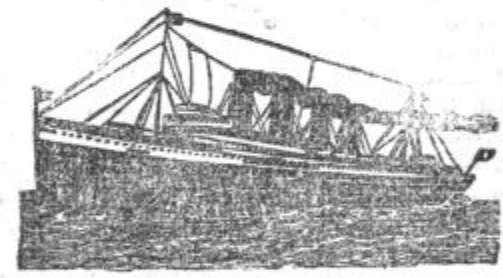
Glavno zastopstvo za Jugoslavijo:

Slavenska banka d. d. v Zagrebu.

Vozne listke in tozadevna pojasnila daje:

Ivan Kraker, zastopnik v Ljubljani

Kolodvorska ulica šte. 41.

Cement, gips, apno,

romancement, strešno lepenko, karbolinej, drvocement, watproof, gips-plošče, umetno gnojilo eternit Hatschek) itd.

Nudi po najnižji ceni

Kosta Novakovič in drugi
LJUBLJANA, Miklošičeva cesta 13.

Hiša

z vrtom in čez 1 oral njive v Toplicah tik živinskega sejma brez služnostnih pravic, dobro zidana je na prodaj. Več se izve pri lastnici Amaliji Flajšman v Metliki.

Cepljene trte

priporočljivih in najbolj rodovitnih vrst na podlagi Rip-Portalis za katere so tudi jamci na čistosti. Prodaja Franc Zelenko, posestnik in trtnar, Ručmanov, Sv. Tomaž pri Ormožu. V zalogi je tudi več tisoč necepljene vkoreninjene bele smarnice. Cena po dogovoru. Za pismen odgovor priložite znamko.

TRGOVSKA BANKA D. D., LJUBLJANA

PODRUZNICE:

Maribor
Novo mesto
Rakek
Slovenjgradec
Slovenska Bistrica

Šelenburgova ulica šte. 1

(PREJ SLOVENSKA ESKOMPTNA BANKA)

KAPITAL in REZERVE Din 17.500.000.—

Izvršuje vse bančne posle najtoč-

neje in najkulantneje.

Brzjaviti: Trgovska

Telefoni: 139, 146, 458

EKSPOZITURE:

Konjice
Meža-Dravograd
Ljubljana (me-
njalnica v Kolo-
dvorski ulici)